

در لاهور در ۱۳۲۸ به چاپ رسیده است.
آغاز: بسمله خداوندا حمد و سپاس تو نامحصور و زبان در
صفت و ستایش تو پر عجز ...
چاپ: دهلی، ۱۳۱۴

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۸۱۴۵

آغاز: برابر؛ انجام: و از تجلیات فیض حضور بهره پذیرد فهو
المطلوب ... اللیالی و الايام الی یوم القیامه محمد رسول الله صلی
الله علیه.

این نسخه شامل ۲۵ لطیفه است؛ خط: نستعلیق، بی کما، تا: احتمالاً
قرن ۱۳ و ۱۴؛ جلد: تیماج مذهب، ۲۲۳ص، ۱۵سطر، اندازه:
۱۵/۵×۲۴/۵سم [ف: ۵۰-۳۳]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۴۱۸۹-ف و ۷۰۷۳-عکس

نسخه اصل: دانشگاه پنجاب P.C.17 6702/55754؛ خط: نستعلیق،
کما: میان عمر بخش پسر میان عبدالشکور قوم آراتین، بی تا؛ ۲۵ص
[فیلمها ف: ۳-۲۸ و ۲۷۶]

● لطائف و الغاز / متفرقه / فارسی

latā'ef va alqāz

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۴۶۷/۲۰

از شیخ بهائی، شرح شافیه نیشابوری، محمد کاظم بن امین طیب،
عبدعلی بن ناصر مشعشی، شیخ لطف الله؛ خط: نستعلیق، کما:
محمد بن جمشید مراغی، تا: قرن ۱۳؛ ۵گ (۳۵-۳۹) [مختصر
ف: ۶۹۵-]

● لطایف و ظرایف / ادبیات / فارسی

latāyef va zarāyef

کاشفی، حسین بن علی، - ۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī(- 1505)

ظاهراً کتاب از کمال الدین حسین واعظ کاشفی پدر فخرالدین
علی صفی صاحب لطایف الطوایف است و اگر این ظن صحیح
باشد باید پدر و پسر هر دو کتابی در لطایف و ظرایف به دو نام
مختلف «لطایف و ظرایف» و «لطایف الطوایف» نوشته باشند.
آنچه مسلم است نسخه حاضر هیچ مناسبتی با «لطایف الطوایف»
ندارد. در الذریعه کتابی به نام «لطایف و ظرایف» به ملا حسین
کاشفی نسبت داده و به نسخه کتابخانه ملی تبریز نیز اشاره
کرده‌اند. ولی آغاز «لطایف الطوایف» را به جای آغاز لطایف و
ظرایف آورده‌اند ناگفته نماند این نسخه علاوه بر لطایف دارای
نکات و لطیفه‌ها و فنون ادبی - از قبیل جناس و ایهام و ... نیز
می‌باشد. (دانش پژوه)

تبریز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۶۴۰

از آنان یاد نکرده آورده است که نخستین آنان خود نگارنده
یعنی نوانی است.

آغاز: چایی: ای نام تو مطلع کلام همه کس xx در نظم کلام تو
نظام همه کس ... حمد بی حد و ثنای بی عدد مالک الملک
پادشاهی را ...

چاپ: تهران، به کوشش علی اصغر حکمت، ۱۳۲۳ش

[تاریخ تذکره‌های فارسی ۱۱۸/۲-۱۲۸؛ الذریعه ۳۷۲/۱۹؛ کشف الظنون
۱۵۹۱/۲؛ فهرستواره منزوی ۱۹۳۹/۳]

۱. تهران؛ فرهاد معتمد؛ شماره نسخه: ۲۰۳/۲

خط: نستعلیق، کما: فتح الله بن ابی المکارم حجازی، تا: پنج‌شنبه ۹
ربیع الثانی ۹۹۶ق؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج، ۹۴گ (۲۴۵-
۳۳۸)، ۱۹سطر (۱۶×۸)، اندازه: ۲۱/۵×۱۴سم [نشریه: ۳-۲۳۲]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۸۹۴

خط: نستعلیق، بی کما، تا: پایان ذی‌قعدة ۹۷۹ق؛ با سرلوح، مجدول؛
کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج تریاکی، ۱۱۶گ، ۱۵سطر (۱۴×۷)،
اندازه: ۲۰×۱۲سم [ف: ۱۶-۲۷۷]

۳. تبریز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۱۲۸

آغاز: برابر انجام: نگرددتهی از تو عالم همی xx که جانی و جان
همه عالمی ...

خط: نستعلیق، کما: ضیاءالدین محمد بن تاج الدین حسین حسینی
مازندرانی، تا: ۹۹۲ق، جا: اصفهان؛ مهر: «عبدہ ضیاء الدین محمد
الحسینی»، «عبدہ محمد سعید»، «افوض امری الی الله»؛ کاغذ:
سمرقندی، جلد: چرمی، ۳۵۹ص (۲۵۴+۱۰۵)، ۲۳سطر، اندازه:
۱۷×۲۴سم [ف: ۳-۱۲۲۱]

۴. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۵۷۴

خط: نستعلیق، کما: خانم کشمیرزاده (تا ۱۵۱) و میر صادقی، تا:
گویا در ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ق؛ با فهرست‌ها به خط سعید نفیسی مورخ
در تهران در جمعه ۱۲ تیر ۱۳۲۱ش، از روی نسخه نوشته سیمین
دانشور برای برای علی اصغر حکمت از روی نسخه نوشته ضیاء
الدین محمد بن تاج الدین حسین حسینی مازندرانی در اصفهان
در روز چهارشنبه ۱۹ جمادی الاول ۸۹۲؛ جلد: مقوا، ۱۱۸گ،
۱۸سطر (۱۰×۱۶)، اندازه: ۱۷×۲۲سم [ف: ۱۶-۳۸]

۵. تبریز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۱۲۸/۱

بی کما، بی تا [ف: ۱-۲۳۶]

● لطائف نفسیه در فضائل اویسیه / تاریخ / فارسی

latā'ef-e nafīsiyya dar fazā'el-e oveysiye

اویسی چینی، احمد بن محمود، ق ۱۲ قمری

oveysi čini, ahmad ebn-e mahmūd(- 18c)

تاریخ تألیف: ۱۱۵۶ق

در ۲۴ لطیفه در سرگذشت اویس قرنی؛ و ترجمه اردوی آنها به
نام «نسیم یمن فی حالات اویس قرن» از اشفاق حسین شاه رزاقی

01 Aralık 2013

فهرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ بیست و هفت؛ به کوشش مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276265

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۱۳

اعمال آن و کميات آن و کیفيات آن؛ ۲. عمل مینای سفید و کیفیت عمل آن؛ ۳. عمل بر بروة شمس مکلس محلول؛ ۴. مینای سبز اعلا طلائی.

[ف: ۲۶]

۳۸. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۶۳۷

خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ ۳۱۰ گک، ۲۲ سطر، اندازه: ۱۷×۲۴ سم [ف: ۳۲-۱]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۱۳۵۰/۶

آغاز: الحمد لله الذي نهانا عن السبب و لامسيات ... و بعد چون حقير فقير اقل الحاج هادي بن مهدي اصفهاني مدتي بود که در فن احجار معدنيه فکري نمودم؛ انجام: دو جزء اضافه اجزاء نمایند بهتر میباشد و در نسخه دیدم ده یک نوشته بود که اضافه نمایند

خط: شکسته نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ از برگ ۱۹۳ تا ۲۱۰ مطالب متفرقه است در ساختن سنگ بلور و شناخت آلات علم طب و معدن الماس و غیر آنها؛ کاغذ: فرنگی آهار مهره، جلد: مشععی قهوه‌ای با مقوا، عطف تیماج قهوه‌ای، ۱۰ گک (۱۸۳-۱۹۲)، ۲۰ سطر (۱۳/۵×۸)، اندازه: ۱۵×۲۲ سم [ف: ۲۸-۵۹۱]

● **بدايع الافكار في صنايع الاشعار / عروض و قافیه / فارسی**
badāyē'-ol afkār fī sanāyē'-el aš'ār

کاشفی، حسین بن علی، -۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī (- 1505)

اهداء به: امیرسید حسین

رساله‌ای در عروض و قافیه در یک «مقدمه» و دو «باب» و یک «خاتمه» تنظیم شده است. مقدمه: در تعریف شعر و انواع و اقسام آن، در چهار «فصل»: (۱) تعریف شعر، (۲) بیان انواع شعر، (۳) بیان اقسام شعر، (۴) ذکر بعضی الفاظ که مستعمل و متداول این طایفه است؛ باب اول در بیان صنایع شعر؛ باب دوم در بیان عیوب نظم، و این (علم را) علم نقد خوانند، چنانکه علم صنایع شعر را علم بدیع گویند؛ خاتمه در بیان معنی قافیه و عدد حروف و اوصاف و ألقاب و ذکر معایب که تعلق بدو دارد مشتمل بر هفت «فصل»: (۱) بیان معنی قافیه و حروف و حرکات او، (۲) انواع قوافی که با هم جمع تواند شد، (۳) اوصاف قوافی، (۴) بیان قافیه اصلی و معمول، (۵) ذکر قافیه شایگان، (۶) بیان عیوب قوفی و آن چند نوع است، ۷ ...

آغاز: بسمله الحمد لمبدع البدایع و الشکر لمنشئ الصنایع ثم الصلوة ... چون جناب معلی ... امیر سید حسن ... مرجع جماهیر افاضل ... است ... این فقیر حقیر المعتمصم بالطف الملك القدیر حسین بن علی الواعظ المشتهر بکاشفی ... لاجرم بعرض این مختصر که موسوم است ببدايع الافكار في صنايع الاشعار متمسک شده می گوید ... و اساس این رساله بر مقدمه و دو باب و خاتمه لایق افتاد ...

چاپ: این رساله را رحیم نقلی زاده در مسکو در ۱۹۷۷ چاپ کرده

[الذریعة ۶۳/۳؛ نسخه‌های منزوی ۲۱۲۶/۳]

● **بدايع افكار / فارسی**

badāyē'-e afkār

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۴۲۰۹/۲۰۴

از میرزا نورالله؛ خط: نستعلیق، کا: محمد حکیم هندی، تا: قرن ۱۱؛ اص (۵۲۴) [ف: ۳۸-۳۰۲]

● **بدايع الافكار / اصول فقه / عربی**

badāyī'-ul afkār

این رساله از حیث عناوین و متن به کتاب بدايع الافكار مرحوم آیت الله حاج میرزا حبیب الله رشتی نجفی همخوانی بسیار دارد لیکن عناوین فصول آن در دو نسخه موجود (کتابخانه مرعشی) به شماره ۸۰۷۹-۸۰۸۰ یافت نشد. برخی از عناوین آن به ترتیب زیر می باشد: بدیعه: اختلافوا فی جواز الامر بشی مع علمه بانتفاء شرطه، بدیعه: اختلافوا فی انه اذا فسح الوجوب هل یبقی الجواز ام لا، بدیعه: اختلافوا فی جواز الامر و النهی فی شی واحد.

[الذریعة ۱۴۸/۱؛ الکرام البررة ۶۳۸/۳]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۳۹۲۷/۲

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... بدیعه اختلافوا فی جواز الامر بشی مع علمه بانتفاء شرطه فذهب جمهور الاشاعرة الى الجواز؛ انجام: و منشأ الاختلاف بین ارباب القولین علی سبیل الاجمال فنقول اما مدرک القول بالتداخل الذى ذهب الیه جل المحققین ... خط: نسخ، کا: نصرالله بن ابی تراب مازندرانی، تا: قرن ۱۴، جا: نجف اشرف؛ محشی با نشان «منه» و «منه قدس سره»، «منه عفی عنه»، «محمدجعفر عفی عنه»، «لمحرره محمدجعفر گلپایگانی عفی عنه و عن والديه شوال ۱۳۲»، مصحح، با نشان «بلغ» و عبارت «تم بحمد الله قبالا بید محرر الاصل فی ارض القرى علی مشرفها سلام الله العلی فی سنة ۱۳۰۵» در انجام مقابله گردیده؛ مهر: «عبد یونس» (بیضی)؛ کاغذ: فرنگی، نوع جلد: تیماج زرشکی مجدول ضربی با تریج، ۱۰۳ گک (۳۹-۱۴۱)، ۱۹ سطر (۱۵×۹)، اندازه: ۲۱/۵×۱۵/۵ سم [ف: ۳۵-۳۴]

● **بدايع الافكار في صنایع الاحجار / متفرقه / فارسی**

badā'i'-ul afkār fī ṣanā'i'-il ahjār

اصفهانى، هادى بن مهدي

esfahānī, hādī ebn-e mahdī

کتابی در فن سنگ‌شناسی، مشتمل بر ۴ «بدیع»: ۱. لاجورد و

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری

بی کا، بی تا [د.ت. مجلس]

● اللوائح القدسیة / کیمیا / عربی

al-lwā'ih-ul qudsiya

قمری، محمد، ق ۵ قمری

qomrī, mohammad(- 11c)

در عمل اکسیر و بدست آوردن حجر مکرم با عنوان «لائحه قدسیة» و هر لائحة دارای چند فائده. نام کتاب و مؤلف از صفحه اول نسخه گرفته شده است.

قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۲۳۸۶/۵

آغاز: و فی هذا قول الحکیم رأیت فی هیکلک قولهم اجعل الذهب؛ انجام؛ و کالیقوت الحمراء فی النظافة و نرجو من الله أن يجعلها کالملاح فی الطعام و الصلاة و السلام علی محمد أهل بيته الکرام

خط: نستعلیق، کا: علی اکبر کرمانشاهی، تا: ۹ صفر ۱۲۶۸ق؛ افتادگی: آغاز؛ جلد: تیماج، ۵ گ (۹۵-۹۹)، اندازه: ۱۷/۵×۲۲سم [ف: ۹-۱۶۶]

● لوائح القمر / علوم غریبه / عربی

lavāyeh-ol qamar

قمری، محمد، ق ۵ قمری

qomrī, mohammad(- 11c)

رسالة یذکر فیها مفاتیح الحکماء فی أسرار الاکسیر.

مشهد؛ شیخ علی حیدر؛ شماره نسخه: ۲۷۹/۲

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... أما بعد فهذه رسالة تذکر فیها مفاتیح الحکماء؛ انجام؛ و اعلم أن کتب ذلك الفقیر کان أحسن من کتب الفاضل الجلدکی و السلام.

خط: نسخ، بی کا، بی تا؛ جلد: چرم، ۱۱ گ (۳۵-۴۵پ)، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۵×۲۱/۵سم [مؤید: ۱-۲۴۸]

● لوائح القمر = اختیارات نجوم = سبعة کاشفی / هینت

فارسی

lavāyeh-ol qamar = extiyārāt-e nojūm = sab'e-ye kāšefī

کاشفی، حسین بن علی، - ۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī(- 1505)

اهدا به: سلطان مجدالدین محمد

تاریخ تألیف: ۸۷۸ق

قواعد نجوم و ستاره شناسی را، بعد از تألیف شش رساله «مواهب زحل» و «میامن المشتري» و «سواطع المريخ» و «لوائح الشمس» و «مباهج الزهرة» و «مناهج عطارد» در این کتاب پرداخته و همه را به نام «سبعة کاشفی» نامیده است. دارای یک «مقدمه» و دو «مقاله» و یک «خاتمه»: مقدمه: در تعریف اختیار موضوع و مبادی، دارای سه فصل؛ مقاله ۱. شرایط کلیه اختیارات، دارای

● لوائح الافکار / منطق / عربی

lawāyih-ul afkār

کمال خوارزمی، حسین بن حسن، - ۸۳۹ قمری
kamāl xārazmī, hoseyn-e-bn-e hasan(- 1436)

کتابی در منطق مشتمل بر یک «مقدمه» و دو «مقاله» است که مقدمه خود شامل دو فصل می باشد: فصل اول شامل ده بحث و فصل دوم در مباحث الفاظ؛ مقاله ۱. در باب معرف؛ مقاله ۲. در مباحث حجت.

تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۸۳۹

آغاز: بسم الله، الحمد لله المتعالی ذاته من تصورات اهل التصدیق، و المتقدس صفاته عن التحدید؛ انجام: الخامس من صغری سالبه کلیة و کبری موجبة کلیته کقولنا لا شیء من ح ب و کل ح ... خط: نسخ خوش، بی کا، تا: ۹۳۰ق؛ مصحح؛ تملک: احمد بن مسعود در ۹۹۹؛ در همین برگ عبارت: «یوم الجمعة الثاني من محرم الحرام سنة ثلثین و تسعمائة بمدينة قسطنطینة» نوشته شده که احتمال می رود تاریخ کتابت نسخه باشد؛ برخی از اوراق نسخه افتادگی دارد؛ جلد: تیماج، ۱۰۵ گ (۱-۱۰۵پ)، ۱۲ سطر (۸×۱۱)، اندازه: ۱۷/۵×۱۳/۵سم [رایانه]

● لوائح عشره / عرفان و تصوف / فارسی

lavāyeh-e 'ašare

احمدی، محمد

ahmadī, mohammad

[فهرستواره منزوی ۸۱۶/۷]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۲۹/۳۸-ف

نسخه اصل: ایاضویا ش ۴۷۹۵؛ خط: نسخ، بی کا، تا: ۸۵۵ق؛ ۳۵ گ (۲۶۶-۳۰۰)، ۱۴ سطر [فیلمها ف: ۱-۴۱۴]

● اللوائح فی الطعن و اللوم من قبائح و فضائح القوم

کلام و اعتقادات / فارسی

al-lavā'eh fe-t ta'n va-l-lawm men qabā'eh va fazā'eh-el qawm

طالب اسیری

tāleb-e asīrī

درباره خلفاء و علماء و روساء سنت و مذاهب و عقاید باطل

تهران؛ ملکت؛ شماره نسخه: ۱۵۲۶/۱۰

خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ جلد: میشن، ۱۵ گ (۵۵-۶۹)، اندازه: ۱۵×۲۱سم [ف: ۵-۲۸۴]

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (نخ)؛ بیست و هفت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276265

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۰/۲۰۱۳

انتخاب نموده است. این کتاب درسه «عین» تنظیم شده: ۱. جامع اطوار شریعت؛ ۲. مخزن اسرار حقیقت؛ ۳. مطلع انوار طریقت. هریک نیز دارای «نهر» هاست و هر نهر متضمن بر چند «رشحه»، و در آغاز هر رشحه مطالبی عرفانی به نثر دارد. در آن آمده: «نام او لب لباب معنوی xx انتخاب انتخاب مثنوی».

آغاز: بعد از تقدیم وظایف ثنای حضرت واجب الوجود عم جوده که لب لباب معنوی را ... ای کمینه بخشش ملک جهان xx من چه گویم چون تو می دانی نهان / ای که جان خیره را رهبر کنی xx وی که قلب تیره را نور کنی
انجام: پوست چینان را ازین لب لباب xx دیده ها بر دوز تا روز حساب / عشق بازان را ازین ماء معین xx فیض ده آمین رب العالمین

چاپ: این کتاب توسط بنگاه افشاری به چاپ رسیده است [نسخه های متزوی ۳۰۹۴/۴: نشانی ۴۲ نسخه؛ الذریعة ۵۵/۱۴ و ۲۹/۱۸ و ۲۹۰/۱۸ و ۳۰۰/۱۸؛ مکتبه امیرالمؤمنین ۵۸۷/۲: دنا ۱۰۱۲/۸-۱۰۱۴ (۱۷) ۸۷] (نسخه)

۱. تهران؛ مهدوی؛ شماره نسخه: ۸۸۴/۶

خط: نستعلیق خوش، بی کاه، تا: پنجشنبه ۲۴ رمضان ۸۴۴ق؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: تیماج، ۶۱ گگ (۴۶۷-۵۲۷ر) [نشریه: ۳-۴۸۴] ۲. مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۴۱۴

خط: نستعلیق، بی کاه، تا: قرن ۱۰؛ تملک: شاهزاده اوکتای قآن میرزا در سال ۱۲۴۷؛ کاغذ: ترمه، جلد: تیماج، ۲۲۳ گگ، ۱۷ سطر (۱۶/۵×۸)، اندازه: ۱۴×۲۴سم [ف: ۱-۲۳۸] ۳. مشهد؛ مولوی؛ شماره نسخه: ۴۱۴

همان نسخه بالا [نشریه: ۵-۵۵]

۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۴۰۴۷

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، کا: معظم چشتی فاروقی، تا: قرن ۱۰؛ مجدول، مصحح، محشی؛ تملک: علی باب؛ جلد: تیماج مذهب، ۲۹۲ گگ، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۱×۱۹/۵سم [ف: ۲۸-۶۹] ۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹ سروه

خط: نسخ، بی کاه، تا: قرن ۱۰؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ کاغذ: سمرقندی، قطع: رقعی [نشریه: ۱۳-۴۰۷] ۵. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۲۱۹۳

آغاز: برابر؛ انجام: کشته ایشان و پیرو باباشان جوان xx پس پدرشان پیش آمد ناکهان

خط: نستعلیق، بی کاه، تا: قرن ۱۰؛ افتادگی: انجام (تا عین ثانی، نهر سادس و آخر رشحه پنجم نوشته شده و بقیه آن افتاده)؛ دارای سرلوح، مجدول؛ واقف: سید جلال الدین تهرانی، مرداد ۱۳۶۱؛ جلد: تیماج مذهب، ۱۷۹ گگ، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۴×۲۲/۲سم [ف: ۱۷-۳۷۷]

۶. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۹۲۹

آغاز: نفس آهنگ تمحیدی کند ساز xx که در وصف نبی ماند ز پرواز. بعد از این معلوم سامعان باد که این رساله جلیل الشواهد انجام: و مودت صحابه عظام تلازم نام است و التزام امن بی آن بی ریب ناتمام.
[فهرستواره متزوی ۱۷۴۸/۳]

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۲۵۱۶

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی کاه، بی تا؛ مصحح، محشی؛ جلد: گالینگور، ۳۸ گگ، ۱۲ سطر، اندازه: ۱۱/۵×۱۸سم [ف: ۷-۱۰۱]

لب لباب مثنوی < لب لباب معنوی
لب لباب مثنوی < سراج السالکین

● لب اللباب مثنوی = مثنوی لب مثنوی / شعر / فارسی
lobb-ol lobāb masnavī = masnavī-ye lobb-e masnavī

وابسته به: مثنوی معنوی؛ مولوی، جلال الدین محمد بن محمد (۶۰۴-۶۷۲ق)

از خطائی، با دیباچه ای به نثر، درباره عمر او اطلاعات بیشتری بدست نیامد، از مقدمه کتاب چنین بدست می آید که او ۱۵ سال در مشهد رضوی اقامت داشته، این کتاب، منتخبی از کتاب مثنوی ملای رومی است. نسخه دیگری از این کتاب در دانشگاه تهران موجود است.

مشهد؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۱۲ فرخ

آغاز: آغاز دیباچه: بسملة الحمد لله رب العالمین ... اما بعد بهترین حمد که عارفان؛ آغاز: بسملة بشنو از نی چون حکایت میکند خط: نستعلیق، بی کاه، بی تا؛ افتادگی: انجام؛ در آخر نسخه بخط مغایر نوشته شده: تمت کتاب بعون الملک الوهاب ید اقل خلق حسن الحسینی اتمام پذیرفت بتاريخ ۲۱ ربيع الثاني سنة ۱۲۶۹؛ کاغذ: فرنگی؛ جلد: تیماج، ۱۲۴ گگ، ۱۲ سطر (۵×۱۰/۵)، قطع: جیبی، اندازه: ۹×۱۵سم [ف: ۱۴۵]

● لب لباب معنوی = لب لباب مثنوی / عرفان و تصوف، شعر / فارسی

lobb-e lobāb-e ma'navī = lobb-e lobāb-e masnavī

کاشفی، حسین بن علی، - ۹۱۰ قمری
kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī (- 1505)

وابسته به: مثنوی معنوی؛ مولوی، جلال الدین محمد بن محمد (۶۰۴-۶۷۲ق)

تاریخ تألیف: ۸۷۵ق

کاشفی، اول مثنوی ملای رومی را به نام «الباب مثنوی» انتخاب کرد و پس از آن برای بار دوم مثنوی را به خواش مسیب نامی

(۱۱۵-پ-۱۲۸) (ف: ۱-۲۲۸)

مرصد الاقبال السلطانیة < مقصد الاقبال السلطانیة و مرصد
الامال الخاقانیة
مرصع < اجناس الجناس

● مرصع الحواشی = حاشیة حاشیة الیزدی علی

تهذیب المنطق / منطق / عربی

marāṣṣa‘-ul ḥawāṣī = ḥāṣīyat-u ḥāṣīyat-il yazdī ‘alā
taḥdīb-il maṭīq

حسنی طباطبائی، محمد بن محمد نصیر، -۱۱۵۴ قمری
hasanī tabātabā‘ī, mohammad ebn-e mohammad nasīr
(- 1742)

وابسته به: تهذیب المنطق؛ تفتازانی، مسعود بن عمر (۷۲۲-۷۹۲)
به درخواست: سید محمد معروف به اخباری (فرزند مؤلف)

تاریخ تألیف: ۱۱۲۸ق

شرح نسبتاً متوسطی است با عناوین «قوله، قوله» بر حاشیه
ملا عبدالله یزدی بر تهذیب المنطق تفتازانی نگاشته و ضمن
توضیح و بیان مطالب یزدی اشکالاتی نیز بر او وارد کرده است.
بنا بر نوشته مرحوم آقا بزرگ چون برخی از تألیفات مؤلف با
اندیشه اخباری گری فرزندش سید محمد سازگاری نداشت، آنها
را از بین برده است.

آغاز: نعمدک یا متفضلاً علی انسان بهتذیب خلقه و ارشاده و
ناطقاً لا باللسان و مداده بمنطق الحکمة و سداده الذی لایتزن
مقیاس الناس من یزنه و قیمة کل امرء ما یحسنه ...

انجام: سیارا فی الدائر و الامصار طیارا فی الآفاق و الاقطار یستقی
منه رحیق التحقیق و لو بمکان سحیق و یشفق اهل التدقیق به
الشعر الدقیق فی سنة ۱۱۲۸ و الحمدلله اولاً و آخر و الصلاة علی
محمد و آله

[الذریعه ۳۱۰/۲۰ و ۱۹۸/۶؛ الکواکب المنتشرة فی القرن الثانی بعد العشرة ۳۷۷-
۳۷۸؛ دنا ۹: ۴۱۰ (۶ نسخه)، که نام مؤلف به دو گونه «حسنی طباطبائی،
صدرالدین محمد» و «یزدی، محمد بن محمد نصیر» ثبت شده]

۱. اردکان یزد؛ امام صادق؛ شماره نسخه: ۲۷۲/۱

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، بی ک، تا: صفر ۱۱۷۶ق؛ مصحح، محشی؛ ۷۴گ

(۲-پ-۷۵)، ۱۹ سطر، اندازه: ۱۸×۱۰سم [ف: ۲-۱۸]

۲. قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه: ۲۷۱۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی ک، تا: قرن ۱۳؛ محشی از مؤلف با امضای «منه

رحمه الله»؛ جلد: تیماج، ۷۸گ، ۱۴ سطر، اندازه: ۱۸×۱۳سم [ف

مخ: ۵-۱۹۸۷]

۳. یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۲۷۴۷

sohravardī, ‘omar ebn-e mohammad (1148 - 1226)

فصولی است برگزیده از کتاب «مرصاد العرشیه» که در آغاز
نسخه حاضر به شیخ شهاب الدین المقتول نسبت داده شده است
و در مصادر نامی از آن نیافتیم.

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۲۳۴۳/۱۳

آغاز: هذه فصول من كلام الشيخ شهاب الدين المقتول ... فصل لا

تحدث نفسک ان كنت امرا ذا جد بان تتكى على سریر الطبع

نسخه اصل: کتابخانه ملی بریتانیا - لندن ۵۳۲۱؛ بی ک، بی تا؛

مجدول، مصحح؛ ۸ص (۳۰۳-۳۱۰) [عکسی ف: ۶-۴۴۵]

● المرصد الاسنی فی شرح الاسماء الحسنی / اسماء الله /

فارسی

al-marṣad-ul asnā‘-il asmā‘-il ḥusnā

کاشفی، حسین بن علی، -۹۱۰ قمری

kāṣeḥfī, hoseyn ebn-e ‘alī(- 1505)

نام مؤلف و عنوان کتاب در دیباچه آمده است. در دو «مقصد» و
یک خاتمه: مقصد ۱. در سوابق، در شش «تمهید»: تمهید ۱) در
اصول پنج گانه این علم (اعداد، اسم، کنیت، لقب و طالع صاحب
طالع)؛ مقصد ۲. در لواحق، در شش تمهید؛ خاتمه، در باز نمودن
قواعد اجمالی تمهیدات سابقه بر سیل تمثیل. (احمد منزوی)

آغاز: بسمله. الحمدلله الذی خلق الارض و السماوات العلی
الرحمن الذی یعلم السر ... اما بعد، چنین گوید فقیر ... حسین بن
علی، المدعو بکاشفی ...

انجام: به لفظ صلاح سمت اتمام یافت. اصلح الله حالنا و ختم
بالخیر و الحسنی آمالنا ...

چاپ: بمبئی، ۱۳۳۳ق، سنگی؛ بمبئی، ۱۸۹۳م، سنگی، وزیری،
۶۰ص.

[الذریعه ۳۰۹/۲۰؛ فهرستواره منزوی ۳۰۴۳/۴]

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۷۸/۲۳

بی ک، تا: قرن ۱۲؛ محشی با فهرست؛ جلد: تیماج [سنا: ف: ۲-۱۵۸]

۲. تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۵۸۹/۲

در فهرست ناشناس آمده؛ خط: نستعلیق، بی ک، تا: ۱۲۵۶ق؛ جلد:

تیماج، ۲۱گ (۱۶-پ-۳۶)، ۱۷ سطر (۸-۱۱×۹-۱۲)، اندازه:

۱۰/۵×۱۴/۵سم [ف: ۳۳۷]

۳. قم؛ گلپایگانی؛ شماره نسخه: ۹۱۳۶/۱-۶۰/۷۶

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، بی ک، تا: ۱۲۵۹ق؛ ۳۴گ (۱-۳۴)، ۱۶-۱۹ سطر،

اندازه: ۱۹×۱۴سم [ف: ۸-۴۲۸۴]

۴. تهران؛ دائرة المعارف؛ شماره نسخه: ۴۸۸/۵

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق شکسته تحریری، بی ک، تا: ۱۲۶۴ق؛ ۱۴گ

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد بیست و نه؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276267

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳

نسخه اصل: اباصوفیا ش ۲۹۸۰. ج ۵؛ خط: نسخ، بی کا، بی تا؛
۲۲۵گ، ۱۹ سطر [فیلمها ف: ۱-۲۸۷] و [فیلمها ف: ۱-۲۸۷]

● انساب / رجال / فارسی

ansāb

کاشفی، حسین بن علی، -۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī (- 1505)

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۳۵۹۱

آغاز: خاتمه در ذکر اولاد سبطین و سلسله نسب بعضی از ایشان
بباید دانست: انجام؛ پر نور باد چشم پدر از چنین پسر xx موفور
باد قدر پسر از چنان پدر. آمین رب العالمین ... الطیبین الطاهرین.
این نسخه خاتمه کتاب «روضه الشهداء» نوشته ملا حسین واعظ
کاشفی است و چون در فهرست جلد ۲ نسخ خطی کتابخانه
آستان قدس به عنوان «انساب» و مؤلف ناشناس ضبط شده است
ما نیز جهت رفع اشتباه به آن اشاره نمودیم؛ خط: نستعلیق، بی کا،
تا: اواخر قرن ۱۱؛ دارای کتیبه مذهب و مرصع، مجدول؛ واقف:
سلطانم صفویه؛ کاغذ: نخودی آهار مهره، جلد: مقوا، رویه پارچه
اخر، ۱۸گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۵×۱۷سم [ف: ۲۷-۷۳]

● الانساب / انساب / عربی

al-ansāb

فتونی اصفهانی، ابوالحسن بن محمد طاهر، -۱۱۳۸
قمری

fotūnī esfahānī, ab-ol-hasan ebn-e mohammad tāher (-
1726)

هنگامی که مؤلف برای زیارت به کربلا رفته بود، کتابی به نام
«حدائق الالیاب فی معرفة الانساب» دیده مشتمل بر مشجرات
انساب ملوک و مشاهیر و سادات و چون آن کتاب به طریقی
عجیب و مشکل تدوین شده بود، به درخواست بعضی از دوستان
در این کتاب به روشی آسان تنظیم شده است با تصحیح و
تحقیق و تنقیح بیشتر، در دو جمله اول در پدران سبطین (امام
حسن و امام حسین) (ع) و دوم در فرزندان آنان.

قم؛ مؤسسه حضرت آیه الله العظمی بروجردی؛ شماره نسخه: ۵۵۶

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... لما قضی الله تعالى الشرف بزيارة
سید الشهداء و زین السعداء قره عین سید الکونین

خط: نسخ، کا: عیسی فرزند حمد بن محمد حسن بن عیسی آل
کمال الدین، تا: ۸ رجب ۱۳۲۱ق؛ کاتب می نویسد که کتاب را از
نسخه‌های که صحت آن نامعلوم بود نوشتم پس از آن نسخه‌های
دیگر یافتم و نسخه خود را با آنها مقابله کردم؛ جلد: مقوایی
عطف و گوشه‌ها تیماج قرمز، ۷۳گ، مختلف السطر، اندازه:
۲۴×۱۸سم [ف: ۲-۳۴۹]

مثل ابی بکر احمد بن الحسین البیهقی و ابی الفضل علی بن
الحسین الفلکی و ابی بکر احمد بن علی بن ثابت.

ادامه نسخه ۲۲۲۷۲ و ادامه اش نسخه ۲۲۳۲۷، موجودی از اواخر
حرف «سین» و اوایل «شین» تا اواسط حرف «کاف»؛ خط: نسخ،
بی کا، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ محشی از مالک؛
اهدایی: رهبری، فروردین ۱۳۷۴؛ کاغذ: کشمیری نخودی آهار
مهره، جلد: مقوا با روکش پارچه‌ای، عطف و گوشه‌ها میشن
قهوه‌ای، ۲۴۷گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۲×۳۰سم [اهدائی رهبر: ۸-
۱۵۹] و [ف: ۲۷-۷۴]

۶. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۲۳۲۷

آغاز: علی بن ثابت الحطب الحافظ و ابی القاسم عبدالکریم بن
هوازن القشیری و غیرهم ... باب الکاف و الشین الکشانی بضم
الکاف و فتح الشین المعجمة؛ انجام: ملیح بن الهون بن حزیمة
القارة لانهم قالوا دعونا فارة لا ینفردنا و هذا آخر کتاب الانساب ...
از باب «الکاف و الشین» تا پایان کتاب. ابتدای این نسخه ادامه
نسخه ش ۲۲۲۸۹ است؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی:
آغاز؛ از روی نسخه مورخ صفر ۸۵۶ق کتابت شده، مصحح،
محشی؛ اهدایی: رهبری، فروردین ۱۳۷۴؛ کاغذ: کشمیری نخودی
آهار مهره، جلد: مقوا با روکش پارچه‌ای، عطف و گوشه‌ها میشن
قهوه‌ای، ۱۹۴گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۱×۳۰سم [اهدائی رهبر: ۸-
۱۵۹] و [ف: ۲۷-۷۵]

۷. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۷۹۰۲

آغاز: الادب و الفضل ولی القضاء باشیلية ... ذکره ابو محمد بن
حزم الزبیری بضم الزای و فتح الباء و سکون الباء المنقطه ...
معروفة الى زبیر بن العوام ابن عمه النبی صلی الله علیه و سلم؛
انجام: لانهم قالوا دعونا فارة لا ینفردنا و هذا آخر کتاب الانساب
از ابتدا ناقص و موجودی از اوایل «باب الزاء و الباء» تا پایان
کتاب؛ خط: نسخ، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ افتادگی: آغاز؛ مجدول،
مصحح؛ اهدایی: رهبری، دی ۱۳۸۰؛ کاغذ: نخودی آهار مهره،
جلد: مقوا رویه گالینگور آبی، عطف و گوشه میشن زرشکی،
۴۰۸گ، ۲۷ سطر، اندازه: ۲۱×۲۹سم [اهدائی رهبر: ۸-۱۵۸] و
[ف: ۲۷-۷۵]

۸. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۸۵۰۰

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۲۰۵ق؛ کاغذ: اصفهانی نخودی، جلد:
تیماج سبز تیره زرکوب ضربی ترنجی مقوایی درون سرخ و
مقوایی، ۴۸۵گ، ۳۷ سطر (۱۴×۲۷)، قطع: رحلی [ف: ۱۷-۱۴۸]

۹. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۳۶۵۷

خط: نسخ، کا: احمد بن محمد موسوی بحرانی، تا: رجب
۱۳۰۲ق؛ تملک: صنیع الدوله محمد حسن خان در ۱۳۰۲؛ کاغذ:
کاغذ ترمه، جلد: میشن سرخ ضربی، ۴۸۲گ، ۳۳ سطر، اندازه:
۲۴/۶×۴۰سم [ف: ۱-۴۹]

۱۰. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۷۲-ف و ۳۹۲-ف

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری

۱۲ سطر، اندازه: ۲۴/۵×۱۸/۵ سم [ف: ۱-۵۳۶]

● **انوار سلیمانی = مناظرات (منتخب) / کلام و اعتقادات /**

فارسی

anvār-e soleymāni = monāzerāt (mn.)

مولوی، عباس، -۱۱۰۱ قمری

mowlavī, 'abbās (- 1690)

ترجمه فارسی مناظره‌ای کلامی در اثبات حقانیت شیعه بین ضرار بن عمرو (بن) ضبی، هاشم بن حکم و ابوالحسن علی بن هیشم (میشم) صورت گرفته است. باید دانست که این مناظره در واقع فصل هیجدهم کتاب انوار سلیمانی عباس مولوی است.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۴۹۶/۳ کر

آغاز: منقولست که ضرار بن عمرو بن ضبی بترد ابوالحسن علی بن هیشم (= میشم) رحمه الله آمد و گفت میخواهم که با تو مناظره کنم علی بن هیشم گفت در چه مسئله با من مناظره مینمایی، گفت در امامت؛ پس ابن هیشم (=میشم) فرمود که و الله که از جهت مناظره نزد من نیامده بلکه جهت زور گفتن و تحکم آمده؛ ضرار گفت چون چنین باشد؛ انجام: چنین است هاشم گفت ... که رسول الله گفت بعلی بن ابی طالب که أنت منی بمنزلة هارون من موسی إلا أنه لا نبی بعدی ... هاشم گفت از جهت علی علیه السلام ایمان و خلوص ظاهری ... و از جهت امام تو ثابت نشد نه ظاهراً و نه باطناً خط: شکسته نستعلیق، بی تا؛ قرن ۱۲؛ مهر: «افوض امری الی الله» (بیضی)؛ کاغذ: شرقی نخودی نازک، ۱ گ (۲۷۴-۲۷۴)، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۳/۵×۶/۵ سم [ف: ۴۰۲-۳۰۳]

● **انوار السماء (در افضلیت رسول اکرم بر سایر**

انبیاء) / فضایل و مناقب / فارسی

anvār-os samā' (dar afzalīyat-e rasūl-e akram bar sāyer-e anbiyā')

[دنا ۲۴۹/۲]

یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۳۹۴۵

خط: نسخ، کاتب = مؤلف، بی تا؛ اهدایی: مؤلف؛ کاغذ: خطی جدید، جلد: کاغذی، ۱۲ گ، مختلف السطر، اندازه: ۱۵×۱۸ سم [ف: ۵-۱۸۵۶]

● **انوار سهیلی / داستان / فارسی**

anvār-e soheyli

کاشفی، حسین بن علی، -۹۱۰ قمری

kāšefī, hoseyn ebn-e 'alī (- 1505)

وابسته به: کلیله و دمنه؛ ابن مقفع، عبدالله بن دادویه (۱۰۶-۱۴۵) اهدا به: شیخ احمد شیخ سهیلی جغتایی

تحریر و تهذیبی است از کتاب کلیله و دمنه، حاوی مباحث اخلاقی و تربیتی و حکمی از زبان حیوانات. اصل کتاب کلیله و دمنه، بنا بر مشهورترین روایات، تألیف بید پای، فیلسوف برهمنی به زبان سانسکریت بوده و در زمان انوشیروان به پهلوی و سپس در قرن دوم هجری به وسیله ابن مقفع به زبان عربی و در قرن چهارم هجری توسط رودکی به نظم فارسی و بعد از آن در قرن ششم هجری توسط ابوالمعالی نصرالله بن محمد بن عبدالحمید منشی به فارسی ترجمه شد.

کاشفی انوار سهیلی را به نام شیخ احمد شیخ سهیلی جغتایی از امرا و شعرای عهد سلطان حسین بایقرا، تدوین و به اسم او مصدر نموده است. وی قصد آن داشت که نثر کتاب را ساده نماید. در مقدمه می گوید: «بواسطه ایراد غرایب لغات و اطوار کلام به محاسن عربیات و مبالغه در استعارات و تشبیهات ... از این جهت نزدیک شده که کتابی بدان نفاست متروک گردد ... این کمیته بی استطاعت ... حسین بن العلی ... جرأت نموده کتاب مذکور را لباس نو پوشانیدن ... دو باب اول از کتاب ... اسقاط کرد و چهارده باب باقی را به عبارتی روشن و آسان مثبت ساختم ... جریده سخن را به جواهر اشعار پارسی که چون زر و گوهر ... زیور می بندد ...». ولی نتوانست خود را از نفوذ بیان نصرالله منشی برهاند. این کتاب مشتمل است بر چهارده «باب»:

۱. اجتناب نمودن از استماع قول ساعی و نام؛ ۲. رد سزایافتن بدکاران و شامت عاقبت ایشان؛ ۳. موافقت دوستان و فوائد معاضدت ایشان؛ ۴. ملاحظه احوال دشمنان و ایمن نابودن از حیلۀ ایشان؛ ۵. مضرت غافل شدن و از دست دادن مطلوب؛ ۶. آفت تعجیل و ضرر شتابزدگی در کارها؛ ۷. حزم و تدبیر و به حیلۀ خلاص یافتن از بلای اعدا؛ ۸. احتراز از ارباب حقد و اعتماد ناتمودن بر تملق ایشان؛ ۹. فضیلت عفو که ملوک را بهترین صنعتی است؛ ۱۰. بیان جزای اعمال به طریق مکافات؛ ۱۱. مضرت افزون طلبیدن و از کار خود بازماندن؛ ۱۲. فضیلت حلم و وقار و سکون؛ ۱۳. اجتناب فرمودن از قول اهل عذر و خیانت؛ ۱۴. عدم التفات به انقلاب زمان.

آغاز: حضرت حکیم علی الاطلاق جلت حکمته که وظایف حمد و ثنای او بحکم و ان من شیئی الا یسبح بحمده بر زبان جمیع موجودات علوی و سفلی جاری و دایر است و فواید مؤاید الای بیمنتهاى او بر قاعده مستمر کل شیئی خلقه ثم هدی در اجزای مجموع مبدعات ارضی و سماوی ساری و سائر ...

انجام: امیر عالی مقام چنانست که ذیل غماز بر کلمات ناستنجیده و عبارات ناپسندیده این کمیته نوشته و از روی ذره پروری و فقیر نوازی. شعر: با آنکه سراسر همه عیب افتادست xx یعنی رضا ملحوظ سازند ... نظم: در که در این سینه نهان داشتم xx یک به یک از دل به زبان داشتم / گر بد و گر نیک فکندم به پیش xx پوش به دامن به نکویی خویش / چون که بدین پایه رساندم کلام xx به که کنم ختم سخن والسلام. تمت بعون الله و حسن توفیقه

فرستگان: نسخه های خطی ایران (فتخا)؛ جلد پنجم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری

DIA 276242

اسلامی ایران؛ ۲۰۱۲/۱۳۹۱